

то да не е съгрѣшилъ нѣкога, слѣдова че туй срѣдство е невъзможно за да спасе чловѣка.

— *Защо не е поне покаянiето доволно срѣдство.*

— Защото покаянiето трѣба да е истинско и съединено съ рѣшително заричанiе на тогози който са кае, какъ той са оставя отъ злото и нема вече да са връща въ него; но повреденныйтъ отъ грѣха чловѣкъ не може направи таквози покаянiе.

— *Що следува отъ туй?*

— Отъ туй става явно колко е необходима Евангелската вѣра на чловѣка, за да упознае слабостта си и да иска цѣлитель, който е Господъ нашъ Исусъ Христосъ.

БИБЛИОТЕКА на
Тодоръ Д. Плочевъ
ЧАСТЬ ВТОРА.

ЗА ЕВАНГЕЛСКАТА ВѢРА.

ОТДѢЛКА 1.

За Свещенното писанiе.

— *Понеже чловѣкътъ не былъ доволенъ, да изнамѣри срѣдство за да умилостави бога да бы са примирилъ съ него, що са случи отъ туй?*

— Самъ Богъ изеви туй високо срѣдство, защото не бы приличало на безмѣрното му милосердiе да остави чловѣка въ незнанiе.

— *Какъ са нарича туй смотренiе Божiе?*

— Нарича са *Откровенiе.*